

[Wilhelm]

Begrundelse.

Helt bortset fra alle de øvrige modstridende ministererklæringer om dette spørgsmål i de seneste 15 år, så er det inden for de sidste uger lykkedes regeringen gennem forsvarsministeren og statsministeren at give to vidt forskellige fortolkninger af registreringskriterierne.

Folketinget har nu ikke en bare nogenlunde præcis viden om, hvor grænsen går for efterretningstjenestens registrering af danske borgere.

Hvis ministrenes svar bygger på de eksisterende instrukser – hvilket seriøse svar til folketinget naturligvis må gøre – så har det hermed vist sig, at disse instrukser kan tolkes vidt forskelligt. De tjenestemænd, der skal administrere regeringens retningslinjer, har således heller ikke nogen præcis viden om, hvor grænsen går for registrering.

Det mindste, man må kunne forlange, er, at ansvaret for registreringerne må kunne placeres. Når det om 5 år igen afsløres, at der findes kartoteker over EF-modstandere, NATO-skeptikere, modstandere af Europa-hæren, abonnenter på Oprør fra Midten, militærnægtere, politiske soldater og/eller andre, der gør sig skyldige i lovlig politisk virksomhed, så må det i det mindste være klart, om det skyldes, at tjenestemændene har overskredet deres beføjelser, eller om det er regeringens linje. Som situationen er nu, er der endnu større uklarhed end i de år, hvor Hetler-FET-samarbejdet stod på. Derfor må instrukserne for personregistrering nu åbent lægges frem.

Besvarelse (4/8 78):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Under forespørgselsdebatten i folketinget den 19. januar 1978 oplyste jeg på et spørgsmål fra hr. Wilhelm, at regeringen ikke fandt at kunne offentliggøre efterretningstjenestens instrukser (Folketingstidende 1977-78 sp. 4866).

I justitsministeriets svar af 1. marts 1978 på et spørgsmål fra folketingets retsudvalg (L 81 – bilag 1) oplystes, at instrukserne for politiets og forsvarrets efterretningstjenester bl. a. indeholder beskrivelser af tjenestens arbejdsopgaver samt detaljerede beskrivelser af visse fremgangsmåder og af tilrettelæggelsen

af tjenesternes virksomhed, og at regeringen som følge heraf ikke fandt, at instrukserne kunne stilles til retsudvalgets rådighed.

Jeg henviser til disse svar, som stadig dækker regeringens opfattelse med hensyn til oplysning om indholdet af efterretningstjenesternes instrukser.

Vedrørende spørgsmålet om registrering af danske statsborgeres lovlige politiske virksomhed kan det på ny oplyses, at sådan registrering alene finder sted inden for rammerne af regeringserklæringen af 30. september 1968.

Til ministeren for skatter og afgifter (28/7 78) af:

Nyborg (FP):

»Deler ministeren det danske toldvæsens negative holdning til EF-Kommissionens forslag om rationalisering og fjernelse af visse tekniske handelshindringer inden for EF-toldunionen, som kom til udtryk ved toldchefernes møde med Kommissionen 11. maj 1978?«

(Spm. nr. 1066).

Besvarelse (2/8 78):

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

På EFs toldchefmøde den 11. maj 1978 har den danske repræsentant fremsat nogle betragtninger over EF-toldunionen, jfr. den nedenfor anførte redegørelse. Han har påvist, at de af Europa-Parlamentet, Det økonomiske og sociale Udvalg og Kommissionen fremsatte forslag og ideer om harmonisering af toldforvaltningen i EF ofte ikke er tilstrækkeligt overvejet. Han har yderligere påpeget, at deres gennemførelse kan føre til større og mere kostbar administration for erhvervslivet og toldvæsenet, ikke mindst i Danmark, uden at dette kan siges at tjene et erhvervsøkonomisk formål.

I redegørelsen siges det bl. a., at man fra dansk side må erklære sig villig til at samarbejde om udarbejdelse af alle retsakter på dette område, men det understreges samtidig, »at en endelig accept må være afhængig af, at vi ikke tvinges til at opgive nyttige bestemmelser eller til at lade en simpel procedure erstatte af en mere kompliceret procedure, at vi ikke bliver bundet på det fiskale område,